

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul V. — Aprilie 1936. — No. 4.

Conținutul:

Inceput (partea IV-a)	50
Serv Orb (partea V-a)	60
Studiu	63

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE

ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W. B. E. T. S.

INCERCAT

(SAMSON, PARTEA IV^a).

„Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru”. — Deuteronomul 10:3.

IEHOVA aprobă și primește numai pe aceia în organizațiunea sa regală cari în încercare îi rămân credincioși și devotați. Aceștia sunt aceia care-și păzesc neprihănirea față de el până la sfârșit. Decând Iehova și-a făcut cunoscut pentru întâia oară scopul să întemeieze un guvern drept pe pământ până în timpul de acum, întrebarea pusă oamenilor a fost: Cine-și va păzi neprihănirea față de Dumnezeu? Când Izraeliții se aflau în călătoria lor din Egipt spre țara făgăduită, au reprezentat pe poporul de legământ al lui Dumnezeu pe calea spre împărăție. Moise a adunat pe Izraeliți în câmpia Moabului și acolo a încheiat Dumnezeu cu poporul său legământul credincioșiei. Cu puțin timp înainte de încheierea acelui legământ Moise ca purtătorul de cuvânt al lui Iehova a zis Izraeliților: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru”. Fiecare pe care-l va avea Dumnezeu în casa sa regală va fi un monument spre mărturie că Satan est un mincinos și Iehova este adevărat. Pentru a ajunge la acest punct trebuie puși la o încercare.

² Chestiunea de controversă care s'a iscat prin provocarea nelegiuită a lui Iehova din partea Diavolului a făcut necesar și important ca Dumnezeu să permită Diavolului să întrebuițeze mijloacele sale rafinate pentru a întoarce pe oameni dela Cel Prea Înalt și dela devotamentul lor credincios față de el. Din acest motiv a fost ispitit și Isus de către Diavol în pustie, și în această încercare Isus a biruit. (Matei 4:1—11) Toți membrii casei regale trebuie să urmeze pe urmele lui Isus, și ei de asemenea trebuie puși la încercări sau probe. De aceea este scris: „Căci n'avem un Mare Preot, care să n'aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără [adică afară de] păcat”. (Evrei 4:15) „Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în cecece a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți”. — Evrei 2:18.

³ A încerca înseamnă a ademeni și de asemenea și a educa și proba. Cum ar putea fi cineva probat fără a fi supus ademenirii sau ispitirii? Aceasta nu înseamnă „desvoltarea caracterului” prin care, după cum se susține, cineva

ar putea fi făcut în stare să reziste slăbiciunilor cărnii. Ci aceasta înseamnă că atunci când cineva este pus la probă dacă vrea să fie credincios lui Dumnezeu sau nu, rămâne credincios și statornic în devotamentul său față de Iehova și refuză să facă vreun compromis cu dușmanul. Isus a fost pus tocmai la această încercare. Apostolul adresându-se prin inspirațiune divină la candidații de drept la împărăție, a scris: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-i era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentruca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre. Voi nu v'ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului. Și ați uitat sfatul, pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește”. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar dacă sunteți sculți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii... Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți”. (Evrei 12:2—8, 12) Iehova nu ispitește pe niciun om, ci permite ca Diavolul să pună pe fiii lui Dumnezeu la încercare pentruca în felul acesta să aibă ocazie să-și dovedească integritatea sau neprihănirea față de el.

⁴ În drama profetică care este examinată aici, Samson a jucat rolul prin cari sunt reprezentați membrii credincioși ai casei regale și acum se arată că ei vor fi puși la încercare. În acelaș timp sunt sfătuiți toți aceia cari sunt puși la probă să vegheze și să fie cu băgare de seamă. Dacă n'ar exista nicio primejdie de a cădea, atunci nu li s'ar da acest sfat. (Matei 24:42; 25:13; 1 Corinteni 16:13; 1 Tesaloniceni 5:6; 2 Timotei 4:5) „Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii”. (1 Petru 4:7) „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită”. (Matei 26:41) Probabil că Samson n'a fost atât de veghetor cum ar fi putut să fie, însă cu toate acestea nu-i permis să fie

criticat în această privință de aceia cari au trăit de atunci încoace. Prin rolul jucat de el a fost reprezentat ce li se va întâmpla de fapt acelor cari au început să caale pe urmele lui Isus. Dintr-o cercelare nepărlinitoare a dării de seamă divine nu rezultă nimic cecece ar justifica pe cineva să privească cu dispreț la Samson. El a fost aprobat definitiv de Iehova Dumnezeu și aceasta acopere orice greșală pe care a făcut-o Samson într'adevăr sau despre care se presupune că ar fi făcut-o. Legăturile lui Samson cu femeia Dalila nu sunt un motiv de a-l critica pe drept. Pentruca nimeni să nu încereze în mod smintit să-și justifice purtarea necuviincioasă cu cecece a făcut și a zis Samson, va fi de folos de a cerceta în acest loc legăturile dintre Samson și Dalila cari sunt amintite în darea de seamă divină.

Nu există nicio dovadă concludivă că Samson a fost căsătorit vreodată într'adevăr cu vreo femeie oarecare. În cecece privește filisteană din Timna, rugase pe părinții săi: „Luați-mi-o acum de nevastă”. După aceea s'au făcut pregătiri în acest scop; Samson a mers împreună cu părinții săi la Timna, „și acolo Samson a făcut un ospaț”, după cum a cerut obiceiul de pe atunci cu astfel de ocaziuni. (Judecătorii 11:10) Acesta nu pare să fi fost altceva decât o serbare de logodnă, care s'a făcut înaintea unirei prin căsătorie. O autoritate recunoscută despre astfel de întrebări biblice declară: „Între logodnă și nunță a trecut de obicei un timp de o lungime diferită. În cursul acestui timp mireasa aleasă a locuit împreună cu prietenele ei... Ea a fost privită de fapt ca femeia sau nevasta soțului viitor...” (Deuteronomul 22:23, 24) Ceremonia nunții a constat cu deosebire din aducerea miresei din casa tatălui ei și conducerea ei în casa mirelui sau a părinților săi. (International Bible Dictionary, pagina 388) Dovada de mai sus este convingătoare ca filisteană a rămas la tatăl ei și n'a venit în niciun timp în casa lui Samson sau a părinților săi. El a vorbit însă despre ea ca despre „nevastă” sa cecece face și Scriptura, și anume fiindcă a fost legată cu el. Darea de seamă nu face cu niciun cuvânt că Samson ar fi iubit pe cea femeie. Relatarea accentuează numai că Samson a voit să o aibă de femeie fiindcă „căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor”; și un astfel de prilej a și venit din legătura lui cu ea. Samson a numit-o „juncana” sa, adică o juncă tânără de care a voit să se servească în scopul său. Despre o iubire mare față de o vacă tânără nu poate fi vorba, și nici nu există nicio dovadă că el ar fi iubit-o. Ea „i-a plăcut” numai de aceea deoarece el a sperat să găsească în legătură cu ea un prilej de ceartă din partea Filistenilor. (Judecătorii 14:3, 7) Dumnezeu a făcut acolo un tablou profetic despre lucruri viitoare, și noi putem fi convinși de tot că tabloul se începe și se sfârșește la punctul potrivit.

Să ne întoarcem acum la întrebarea: Pe cine a reprezentat Dalila în drama profetică? Luptele lui Samson cu Filistenii au avut loc cu un șir

de ani înainte de întâmplarea cu Dalila, și întâmplarea din urmă a avut loc după cât se pare numai către sfârșitul celor douăzeci de ani cât a stat în oficiul său de judecător în Izrael. Nu pare ca și cum Samson ar fi căutat un prilej de ceartă din partea Filistenilor când a venit în atingere cu Dalila. Dimpotrivă, darea de seamă zice că el a „iubit” pe Dalila. Aceasta înseamnă că el i-a fost devotal ca prieten. Acelaș cuvânt care este tradus aci cu „iubit” este tradus cu „iubire” și în textele următoare: (1 Samuel 18:16) „Jonatan l-a iubit [pe David] ca pe sufletul din el”. (1 Samuel 18:1; 20:17) Aceasta a fost acelaș fel de iubire pe care a avut-o Isus pentru Lazăr. (Ioan 11:36) Acelaș cuvânt a fost întrebuințat de Pavel când a scris lui Tit: „Spune sănătate celor ce ne iubesc în credință”. (Tit 3:15) Astfel de sentimente de amicie, de iubire, n'au existat niciodată între Izraeliți și Filistenii; și acesta este un alt motiv pentru a conchide că Dalila n'a fost o filisteană, ci o izraelită.

Samson trebuie că a avut încredere în Dalila, căci altfel n'ar fi iubit-o. Legăturile dintre ei trebuie că au fost mai strânse decât cele dintre Izraeliți și Filistenii. N'ar fi niciun motiv pentru Dumnezeu să facă să se vorbească în darea de seamă a acestei drame mari despre o iubire dintre poporul său ales, Izraeliții, și dușmanii lor de moarte, Filistenii. Cugetul ca credinciosul Samson ar fi iubit o filisteană stă în contradicție directă cu scopul dramei întregi.

În această dramă Dalila reprezintă pe acea clasă de oameni cari în decursul periodului lucrului Ilie al adunării lui Dumnezeu, au fost născuți de spiritul sfânt și cari prin urmare au fost candidați de drept la împărăție, dar după aceea au căzat și au devenit vânzători și au format clasa „servului rău”. În acel timp toți cei născuți de spirit s'au iubit unul pe altul, și aceasta s'a făcut în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Ei au avut un mare interes unul față de altul ca fești în Domnul. Ei au lucrat împreună ca servi ai Domnului și au fost în legături strânse unul cu altul. Samson nu s'a căsătorit cu Dalila, și nu există nici cea mai mică dovadă că ei ar fi avut relațiuni sexuale, adică legături trupesti, laolaltă. Iubirea lui pentru ea și încrederea pe care a aratat-o față de ea, au făcut ușor pentru ea de a-l trăda.

Această parte deosebită a dramei profetice pare a se fi împlinit din 1917 până în 1919, cam la sfârșitul lumii. Cu privire la acelaș timp declară Isus ca răspuns la întrebarea ce va fi dovada pentru sfârșitul lumii: „Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți proroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit”. — Matei 24:10—13.

Aceste cuvinte ale lui Isus au anunțat așa dar dinainte două clase separate și distincte: a) o clasă a cărei iubire se răcește și a cărei membri

se întore la fărâdelege și vând pe frații lor și cari nu vor fi mântuiți; și b) cealaltă clasă care-și păzește neprihănirea înaintea lui Dumnezeu și suferă până la sfârșit multă ocară și prigonire, și primește aprobarea lui Iehova și va fi mântuită: clasa amintită mai întâiu sfârșește în „robul rău”, „fiul pierzării”, iar cealaltă clasă în „robul credincios și înțelept” căruia Domnul îi încredințează „toate averile sale”. — Matei 24:45—51.

11 Cari sunt faptele de netăgăduit? În anul 1917 lucrul Ilie al bisericii sau adunării s'a apropiat de sfârșitul său. Bărbatul care a fost mult timp editorul „Turnului de Veghere” și conducătorul poporului lui Dumnezeu de pe pământ murise. În organizațiunea Turnului de Veghere, Societate de Biblie și Tractate, au existat în acel timp persoane ambițioase cari au căutat onoare din partea oamenilor și câștig personal și au dorit să câștige controlul peste Societate. Ei au așteptat să ocupe o pozițiune de frunte în împărăție și au așteptat cu mare plăcere timpul când vor fi înălțați și vor ajuta să guverneze lumea. Ei au așteptat că speranțele lor se vor realiza cam în anul 1911, și când au văzut că aceasta n'a avut loc, s'au supărat, ei s'au polienit în Domnul și s'au amărit. Trei ani trecuseră dela timpul așteptat și ei erau încă tot pe pământ și fără onoare printre oameni. De aceea mulți dintre ei au fost supărați în acel timp, și nu și-au ascuns supărarea, ei au făcut cunoscut că frații lor din Societate nu le plac. Filistenii antitipici au aflat lucrul acesta și s'au folosit de el.

12 Acum ne întorcem la profetia dramatică: Dalila s'a aliat fără indoeală cu Filistenii și a urzit împreună cu ei o conspirațiune pentru a atrage pe Samson într'o cursă și a-i afla secretul și a-i pricinui căderea. În acelaș chip în anul 1917 cei ce s'au supărat s'au unit cu Filistenii de astăzi, dușmanii binecunoscuți ai poporului lui Dumnezeu, și au intrat în conspirațiunea lor pentru a prinde pe credincioșii reprezentați prin Samson într'o cursă și pentru a-i nimici. În acel timp Congresul (adunarea legislativă) a Statelor-Unite a adoptat așa-zisa „lege a spionajului” și aceasta a oferit ocazie clerului și clasei robului rău, celor necredincioși, să împingă în cursă pe servii credincioși ai lui Dumnezeu. Dalila a primit pe trimiși Filistenilor și a complotat împreună cu ei împotriva fratelui ei izraelit Samson. Acesta este un motiv bun pentruce nu spune raportul biblic că ea ar fi fost o filisteană, și celelalte fapte conduc la concluziunea că ea a fost o izraelită. Filistenii n'au fost în niciun chip frați de ai Izraeliților. În anii 1917 și 1918 membrii acelei anumite clase, cari au lucrat de ani de zile împreună cu Societatea și cari au servit într'o măsură oarecare pe poporul lui Dumnezeu, s'au pus pe partea clerului și au luat o atitudine hotărâtă, pe față și provocătoare împotriva fraților lor proprii. Ei au vândut pe frații lor în mâinile clerului, Filistenii de astăzi.

13 Domnitorii Filistenilor au fost firește căpeteniile cari au condus afacerile poporului, și a-

ceștia au fost aceia cari au tocmît pe Dalila să aducă la îndeplinire planul blestemat al acelor bărbați. „Domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, și i-au zis: „Induplecă-l, și află de unde vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint”. — Judecătorii 16:5.

14 Domnitorii Filistenilor au reprezentat pe căpeteniile sau domnitorii „creștinătății” cari au căutat să nimicească pe servii credincioși ai lui Iehova. Aceasta a fost așa dar ierarhia romano-catolică lucrând prin funcționarii ei cei mai înalți precum și prin clerul de rând, și prin agenții politice și financiari și prin cei înșelați de ei, inclusiv pastorii protestanți, cari toți împreună lucrează împotriva poporului lui Dumnezeu și cari în Scriptură sunt numiți „păstori” și „povățuitori ai turmelor”. (Ieremia 25:31) Mai târziu aceeași domni s'au aflat pe acoperișul unei clădiri când aceasta a fost dărâmată de Samson-ul cel orb. (Vezi versetele 27—30) Acei domnitori ai Filistenilor au știut despre prietenia strânsă care a existat de un timp încoace între Samson și Dalila, și ei au știut că Dalila a fost o mincinoasă și o fățarnică, și că ea a umblat după câștig, reprezentat prin bani. În chip asemănător au știut și în prezent „Filistenii”, domnii religiei și aliații lor în anul 1917 că între aceia cari au format Societatea Turnul de Veghere a existat o legătură strânsă. De asemenea au aflat și despre abaterea împotrivilor de atunci, și ei au crezut că acei împotrivilor au fost înșelători și că vor da ascultare vreunei propuneri pentru câștig personal, reprezentat prin bani.

15 Astfel au mers domnitorii Filistenilor la Dalila și i-au zis: „Induplecă-l”. Ei n'au zis: „Induplecă pe bărbatul tău”, cum au zis cu o altă ocaziune filistenci din Timna; și aceasta este o nouă dovadă pentru aceea că Dalila n'a fost căsătorită cu Samson. De fapt nu există nicio dovadă că el ar fi fost căsătorit cu ea. Legătura strânsă de prietenie pe care a format-o iubirea dintre Samson și Dalila, i-a ușurat lucrul de a-l indupleca și vinde. Tot așa și legătura strânsă frățescă, care a existat în 1917 și înainte de aceea între aceia din Societate cari au rămas credincioși și ceilalți cari s'au amărit, a trebuit să facă cu puțință celor nebuni să induplece și să acemenească într'o cursă pe credincioșii plini de încredere și fără bănuială. Cei credincioși din Societate au continuat din mila Domnului, fără a ținea seama de „legea spionajului” și de primejua cuprinsă în ea, să facă lucrul mărturiei, și aceasta a neliniștit cât se poate mult pe cler. Adevărul vestit atunci despre evenimentele în legătură cu întoarcerea lui Christos și întemeierea împărăției sale a descoperit falșitatea preoțimii și a arătat că ei n'au fost prieteni ai împărăției lui Dumnezeu, și din acest motiv au fost doriți să înlătore pe „pestilențialii” așa ziși „studenți ai Bibliei”. Aducând la îndeplinire conspirațiunea lor, au vizitat pe clasa trădătoare repre-

zentată prin Dalila și i-au zis cam următoarele: „Găsiți din ce constă puterea acestei Societăți încât în împrejurările actuale își poate continua lucrul atât de stăruitor, pentruca să știm cum o putem birui și constrânge; și dacă ne veți face serviciul acesta vă vom plăti bine”. Cu alte cuvinte ei au rugat pe clasa Dalila: „Află de unde ia ceata Samson o astfel de energie și tărie pentru a îndeplini cauza pe care susține a o reprezenta. Ei sunt doară puțini la număr și totuși merg înainte cu îndrăzneală fără să țină seamă de războiu și de loată dușmănia și de multele avertismente ale preoțimii. Cum am putea opri lucrarea acestei Societăți a Turnului de Veghere sau a acestor pestilențiali sau cum ș'or mai fi numind? Cum am putea să-i jefuim puterea și să o facem nepulincioasă și să punem un capăt influenței ei asupra poporului?”

¹⁶ Domnitorii Filistenilor au scos o pungă plină cam cu 5.500 de sicli de argint ca preț pentru capul lui Samson și au pus-o sub ochii lacomei Dalila, și iubirea ei de bani a îndemnat-o să vândă pe prietenul ei. În acelaș chip a ținut și clerul sau Filistenii moderni sub ochii celor „amariți” a căror iubire pentru Dumnezeu și frații lor s'a răcit, o pungă plină de bani reprezentând câștig. Iubirea celor necredincioși după câștig personal și speranța lor de a-l dobândi — deși într'un chip condamnabil — prin care au așteptat să primească în mâinile lor stăpânirea peste Societate, i-a îndemnat să lucreze și să trădeze pe frații lor și să-i predeie în mâinile Filistenilor moderni.

¹⁷ În decursul anului 1917 și 1918 servii credincioși ai lui Iehova au fost în societatea fraților lor de mai demult a căror iubire pentru Dumnezeu și împărăția sa s'a răcit, întocmai după cum a prezis Isus. Aceasta a fost anunțat dinainte în drama profetică prin contactul lui Samson cu Dalila și vorbele pe cari le-a zis ea imediat după ce a făcut invocala în privința pungii pline de bani: „Dalila a zis lui Samson: Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea la cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit”. (Judecătorii 16:6) Dalila n'a avut nici-o iubire pentru Samson însă ea a văzut bine că Samson o mai iubea încă.

¹⁸ Clasa celor amariți în timpul modern, cari au fost reprezentați prin Dalila, și-au pierdut iubirea față de frații lor din clasa Samson. Ei și-au pierdut spiritul Domnului și „candelile lor erau aproape să se stingă”. (Matei 25:8) Ei n'au putut pricepe și înțelege ce a fost motivul pentru zelul clasei Samson cu ocazia împlinirii cu bucurie a lucrului Domnului în fața unei dușmăniri și primejdii atât de mari. Oameni, cari au avut odală spiritul Domnului și l-au pierdut și a căror iubire s'a răcit și în a căror inimi s'a întors egoismul în locul iubirii, pierd repede aprecierea pentru privilegiul de a sluji pe Dumnezeu. Tocmai aceasta a fost starea inimii acelor cari s'au supărat spre sfârșitul anului 1917 și 1918. Aceasta s'a anunțat dinainte prin aceea că nici însăși

Dalila n'a cunoscut izvorul puterii lui Samson. Intocmai ca Dalila clasa preumbrită de ea, a avut grije mai mult de așa zisa „cioplire pe dinafară”, maniere plăcute și „desvoltare frumoasă a caracterului”, decât de Dumnezeu cel credincios legământului și de datoria lor de ași ținea legământul pe care l-au făcut cu el. Acea clasă amărita — care noi o numim „clasa DALILA” a ajuns la concluziunea că dacă ar putea scăpa Societatea de clasa Samson, prin aceasta ar câștiga personal și anume prin dobândirea controlului peste funcționarii Societății și prin preluarea conducerii, și afară de aceasta ar fi stimată de „Filistenii”. Intocmai ca și în cazul lui Saul spiritul Domnului îi părăsise. (1 Samuel 16:14) Dalila a fost gata să se ocupe de această întreprindere josnică și funestă pentru câștig personal; și în 1918 clasa Dalila a fost în aceeaș stare a inimii și a minții. Dumnezeu a știut aceasta firește dinainte și a prezis lucrul acesta înainte de aceasta cu mult timp în această dramă profetică. Acum permite credincioșilor săi să vadă însemnarea acestei drame pentruca prin aceasta să fie și mai mult întăriți și făcuți capabili să-și continue lucrul până la sfârșit.

¹⁹ Rugămintea Dalilei a trebuit să umple fi-rește pe Samson cu bănuceală față de tot ce-a făcut cu ea, deoarece Filistenii mai încercaseră odată cu o altă ocaziune aceeaș violență față de el. Și astfel a răspuns Samson la cererea ei: „Samson i-a zis: „Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, cari să nu fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om”. (Judecătorii 16:7) El n'a fost nicidecum obligat să-i deie răspunsul adevărat, și de aceea răspunsul său n'a fost o minciună intenționată. Chiar și dacă răspunsul său ar fi fost o minciună, nu este purtarea lui Samson la ceace avem de privit aici, ci noi avem de privit la ceace au reprezentat faptele lui Samson în această dramă profetică. O declarațiune numai atunci este o minciună când partea căreia i se face declarațiunea are drept să afle cum stă lucrul, dar primește o informațiune neadevărată în scopul de a păgubi pe partea aceasta deoarece este ținută în neștiință despre adevăr. Poate că chiar nici Samson însuși n'a știut pe deplin motivul puterii sale.

²⁰ În decursul periodului lucrului Ilie servii credincioși n'au înțeles nici ei însăși just pentruce le-a dat Domnul tăria lor, deși au știut că au stat pe partea Domnului și că au primit puterea lor prin harul său. Probabil că cuvintele răspunsului lui Samson dat Dalilei au avut o însemnare simbolică, când a zis: „Dacă aș fi legat cu șapte funii noi”. Cuvântul tradus aici cu funii înseamnă, după cât se pare, și „superioritate”. După Biblia engleză o funie așa cum este amintită aci se compune din șapte vergi de salcie bine împletite întreolaltă. Un arbore verde este un simbol al unei creaturi vii în organizațiunea lui Iehova. Numărul șapte este un simbol despre stare completă spirituală. Cuvintele rostite de Samson au putut fi auzite de Filistenii însă însemnarea lor n'au putut-o înțelege. Acelaș lucru se poate spune și

despre Filistenii moderni. Dacă clasa Samson ar fi fost legată prin șapte sau toate creaturile vii ale organizațiunii lui Dumnezeu, atunci ar fi fost slabă ca și alți oameni, și aceasta a zis Samson despre sine însuși când a răspuns Dalilei. Filistenii trebuie c'au înțeles că Samson a vorbit despre funii obișnuite făcute din nuiele de salcie verde și trebuie c'au lucrat în conformitate; ceea ce au și făcut.

¹ Probabil că Filistenii au avut câțiva spioni ascunși în camera cealaltă sau altundeva în apropiere ca să asculte cuvintele lui Samson, și aceștia trebuie c'au adus imediat mijloacele necesare pentru legarea lui Samson. „Domnitorii Filistenilor au adus Dalilei șapte funii noi, neuscate încă. Și ea l-a legat cu funiile acestea”. (Judecătorii 16:8) Samson a știut că cu alte ocazii de mai înainte a rupt funii mai tari, și el a permis acum să fie legat cu funii făcute din nuiele verzi de salcie. Trădarea Dalilei se vede mai departe în aceea că a făcut pregătiri ca dușmanul să-și țină poliția ascunsă în apropiere pentru ca la strigarea ei când va da alarmă să treacă imediat la fapte: „Iar niște oameni stăteau la pândă la ea, într'o odaie. Ea i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el a rupt funiile, cum se rupe o ață de călți când se atinge de foc. Și astfel n'au știut de unde-i venea puterea”. — Judecătorii 16:9.

² Când totul a fost gata și Samson a fost legat cu funiile de salcie, Dalila a strigat: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Ea a făcut aceasta fără îndoeală cu o spaimă prefăcută, ca să apară ca prietenă a lui Samson care a voit să-l avertizeze. Filistenii au fost gata să sară și s'au năpustit înăuntru ca să se arunce peste Samson, însă nu l-au putut prinde deoarece el a rupt funiile cu cari au fost legate brațele sale cum se rupe o ață de călți când se atinge de foc; și trebuie presupus că Filistenii au primit lovituri tari înainte de a putea fugi. De fapt nu este spus ce a făcut după aceea, dar această presupunere se sprijinește pe ceea ce a făcut cu alte ocazii de mai înainte. Samson n'a fost muștrat de Domnul din pricina legăturii sale cu Dalila și pentru că s'a lăsat să fie legat, și aceasta arată că Samson a lucrat în armonie cu voința lui Dumnezeu și și-a împlinit rolul în marea dramă profetică.

³ S-ar putea spune că Samson ar fi trebuit să știe după experiența cu Dalila care a fost relatăată mai sus că ea l-a trădat și de aceea ar fi trebuit să o părăsească și să nu-i mai permită să-l încerce mai departe. Fără îndoeală el a știut bine că ea a stat în înțelegere secretă cu Filistenii, dar el a cunoscut și destoinicia sa de a se apăra. Fiindcă a iubit pe Dalila, poate c'a cugetat că va fi spre binele ei dacă-i va da noi dovezi despre superioritatea sa asupra Filistenilor. Așa a știut și în decursul anului 1917 clasa credincioasă Samson că frații lor de mai demult s'au supărat și au devenit amăriți, și ei au avut motiv să creadă că cei necredincioși au stat în înțelegere secretă cu dușmanii, totuși iubirea lor față de frații lor de odinioară i-a îndemnat să creadă că-i vor putea aduce iarăși pe calea cea

dreaptă deși au știut că cu ocazia aceasta se vor expune pe ei înșiși mai departe ridicolului. Faptul incontestabil este că cei cari au reprezentat cauza Domnului în mod credincios au făcut multe străduințe pentru restabilirea fraților lor în speranța că ei se vor consacra în fine serviciului Domnului. Punctul principal este aici că atât Samson a fost încercat ca să-și dovedească cu această ocazie integritatea sa, cât și Dalila ca să-și descopere cu ocazia aceasta necredincioșia ei; și aceste lucruri au preumbrat ce se va întâmpla la sfârșitul lumii, și anume rolul care va fi jucat de clasa credincioasă Samson și rolul care va fi jucat de clasa trădătoare Dalila.

⁴ „Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat”. (Judecătorii 16:10) Filistenii au stăruiet de Dalila să-și împlinească învoala, și ea însăși a dorit banii ceea ce dovedește că n'a avut niciun pic de iubire pentru Samson. În acelaș chip au stăruiet și Filistenii moderni în anul 1917 și 1918 ca învoala lor încheiată să fie adusă la îndeplinire, și clasa necredincioasă Dalila a dorit câștig personal chiar și dacă acesta a trebuit să aducă mare pagubă fraților lor. Aceasta dovedește pe mai departe că clasa Dalila n'a arătat nicio iubire pentru Iehova și martorii săi credincioși.

⁵ Drama se desfășoară mai departe, și iarăși a cedat Samson dorinței Dalilei: „El i-a zis: „Dacă aș fi legat cu funii noi, cari să nu fi fost întrebuințate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt om”. (Judecătorii 16:11) Acesta a fost acelaș răspuns pe care-l dăduse mai înainte Dalilei, numai că Samson în cazul din urmă a vorbit de „funii noi” cu cari a trebuit să fie legat. Aceste funii noi au însemnat ștreanguri cari după felul de atunci au fost făcute din ramuri tari de arbori. Samson a vorbit în mod profetic și nu este niciun motiv pentru ce să se zică că el ar fi făcut niște declarațiuni neadevărate. Clasa Samson n'a știut în decursul periodului Ilie, și cu deosebire în anul 1917, cum va putea fi legată, totuși unii au îndrăznit să spună unele presupuneri în privința aceasta. Ei au încercat să tâlmăcească Apocalipsul, printre altele capitolul treisprezece, și cu ocazia aceasta au exprimat cugetul că biserica romano-catolică ar fi „fiara din mare”, biserica anglicană „fiara din pământ” și uniunea bisericilor „icoana fiarei”, și că aceste se vor împreuna laolaltă și-i vor lega așa încât „nimeni să nu poată cumpăra sau vinde”. Fapt este că împreunarea de biserici amintită aici a încercat să lege pe ascuns pe clasa Samson ca să oprească lucrul acestei clase, însă această încercare n'a izbutit.

⁶ Filistenii au adus funiile și Dalila a fost ocupată ca să lege pe Samson cu ele: „Dalila a luat niște funii noi, și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Iar niște oameni stăteau la pândă într'o odaie. Și el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață”. — Judecătorii 16:12.

⁷ Când a gândit că Samson este acum desigur

legat țeapăn, a dat iarăși alarma ca semne pentru ceice stăteau la pândă, după care apoi ei au năvălit înăuntru ca să se arunce asupra lui Samson; el însă a dezamăgit-o din nou și a rupt funiile ca pe o ață. Aceasta a învățat cel puțin pe Filistenii sau ar fi trebuit să-i învețe că Iehova Dumnezeu este superior dumnezeului lor Dagon. Când elementul bisericesc unit s'a strâns laolaltă într-o conspirațiune și în 1917 nu i-a reușit să oprească lucrul clasei credincioase Samson, și clasa Samson a primit mai departe binecuvântarea lui Dumnezeu, aceasta ar fi trebuit să convingă pe Filistenii de astăzi că Iehova Dumnezeu a sprijinit pe poporul său credincios, că el a fost mântuit de spiritul său și că Filistenii lumești ai timpului modern au fost mișcați de spiritul tatălui lor Diavolul cu ocazia străduințelor lor necentenite de a pune mâna pe clasa Samson.

²³ Dalila a început acum aproape să dispereze deoarece așa se părea ca și cum ar fi avut numai puțină nădejde să câștige punga dorită plină de argint, și de aceea a învinovățit iarăși pe Samson de minciună: „Dalila a zis lui Samson: „Până acuma ți-ai bătut joc de mine, și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat“. El i-a zis: „N'ai decât să împletești cele șapte suvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii“. Judecătorii 16:13; În decursul anului 1917 clasa necredincioasă Dalila a devenit disperată și a început să învinovățescă pe clasa Samson pe față de minciună și de alte lucruri mai rele. Ea a răspândit aceste acușări în întreagă țara și le-a publicat în scrierile ei. Clasa Samson a făcut tot ce a putut să potolească mânia fraților lor, sperând încă că-i va putea aduce înapoi în turma Domnului. Chiar și după ce clasa Dalila a suferit o înfrângere completă în străduințele sale de a pune mâna pe conducerea Societății, cu ocazia unei adunări generale ținute de poporul lui Dumnezeu în Ianuarie 1918 s'a făcut o străduință de a deschide clasei Dalila calea spre întoarcere și spre modul drept de a lucra. Clasa Samson a făcut cu aceasta o greșală totuși a lucrat cu bună conștiință și cu dorința să facă ce este drept. Prin faptul că Samson a permis ca părul său să fie împletit în urzeala țesăturii a păcătuț impotriva făgăduinței sale de consacrare pe care a făcut-o Domnului, deși a făcut aceasta din neștiință. Faptul că Iehova nu l-a mustrat pentru cecece a făcut arată că el nu l-a ținut personal răspunzător pentru fapta sa. Motivul a fost fără îndoială acela că Samson a jucat numai rolul împărțit lui în drama condusă de Iehova și astfel a anunțat dinainte anumite lucruri și împrejurări cari vor veni la sfârșitul lumii peste clasa Samson.

²⁴ Văzând că Samson a jucat numai un rol în drama profetică, o criticare a modului său de a lucra ar fi cu totul nelaloc. Modul său de a lucra a preumbrat o lipsă de atenție de a clasei Samson care a fost de bună seamă neplăcută Domnului, și din pricina aceasta clasa Samson a și avut de suferit. Femeia Dalila n'a reprezentat pe vreun individ oarecare, ci pe acea clasă

de persoane cari au fost odată candidați la împărăție dar cari la venirea Domnului Isus Christos la templu arată egoism extrem și primejdiesc interesele fraților lor numai pentruca acești amăriți sau nelegiuți să-și poată satisface dorința lor egoistă. Dalila prin faptul că împletit părul lui Samson cu urzeala din răsboiul de țesut a arătat sau a reprezentat pe clasa care caută să aducă pe Samson la cădere numai pentruca să-și poată împlini dorința ei egoistă și ambițioasă: „Și ea le-a pironit cu o pană în pământ. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Și ei s'a trezit din somn, și a smuls pana cu urzeala cu tot“. — Judecătorii 16:14.

²⁵ În această chestie Samson n'a călcat intenționat juruința sa de nazareu, însă fapta sa a anunțat dinainte că clasa Samson reprezentată de el va lucra neînțelept și va neglija de a veghea și a umbla cu luare-aminte; și faptele celelalte ne și arată că totmai lucrul acesta s'a întâmplat. Samson a făcut din nou de rușine atentatul Filistenilor prin faptul că s'a smuls bătându-și joc de Filistenii dela parii cari l-au ținut înțepenit de răsboiul de țesut și despre cari Dalila a cugetat că-l vor ținea desigur înțepenit. În acelaș chip în zilele din urmă ale lucrului Ilie clasa Dalila a stat în înțelegere secretă cu Filistenii timpului modern ca să discrediteze pe cei credincioși pentruca ei înșiși să poată trage folos personal din aceasta, însă intențiunea lor rea n'a izbutit nici de data aceasta și neizbânda lor a mărit numai mânia și necazul lor.

²⁶ Drama continuă și relatează mai departe dinainte lucrul trădător al clasei Dalila și faptul că va fi în înțelegere cu Filistenii timpului modern: „Ea i-a zis: „Cum poți spune: „Te iubesc?“ când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine, și nu mi-ai spus de unde-ți vine puterea ta cea mare“. — Judecătorii 16:15.

²⁷ În zilele de încheiere ale lucrului Ilie clasa Dalila s'a plâns adeseori cu evlavie prefăcută și cu lacrimi de crocodil că ea nu este iubită de Societate; unul dintre lucrurile pe cari le-au amintit adeseori a fost că Societatea lucrează împotriva așa-zisei voinți a editorului de mai înainte al „Turnului de Veghere“. Aceasta a fost bine înțeles numai o scuză. Așa și-au exprimat în mod acoperit necazul și mânia lor că nu le-a reușit să dobândească prețul dorit. „Berbecii cu talangă“ sau conducătorii clasei Dalila au continuat un timp oarecare după 1917 să facă planuri pentru a face pe clasa Samson să cadă, și cei slabi și șovăitori au urmat pe clasa Dalila. Conducătorii au luptat adeseori între ei înșiși însă în străduințele lor împotriva clasei credincioase Samson au fost totdeauna uniți. Ei și alții din aceeaș clasă Dalila, inspirați fiind de cuvântările blânde ale conducătorilor lor fățarnici, au vorbit mai departe multe cuvinte despre iubire pentru frați în timp ce ei înșiși n'au arătat iubire și adeseori au acuzat pe clasa Samson că nu arată iubire față de frații ei. Clasa Samson a răbdât cuvântările mo-

latice și cuvintele la aparență bune și a sperat că clasa Dalila se va întoarce sau că cel puțin clasa Samson nu va fi învinovățită de a fi împins la o parte pe cei necredincioși.

³⁰ Filistenii au dorit foarte mult să nimicească puterea și influența lui Samson. însă după ce au suferit atâtea neîzbânzi, au voit după cât s'a părut să lase lucrul baltă. Dalila și-a pus inima pe punga cu cei 5500 de sicli de argint și lăcomia ei a mânat-o, pentru a-și ajunge scopul, să-și încereze față de Samson mai departe toate farmecele și toată arta de a îndupleca. Așa a fost și în cazul Filistenilor timpului modern: după toate străduințele lor fără rezultat de a ademini în decursul războiului mondial pe clasa credincioasă Samson într-o cursă, ar fi renunțat mai cu plăcere la această chestie, însă inima clasei Dalila a râvnit la câștigul pe care a sperat să-l dobândească prin răsturnarea clasei Samson care s'a ocupat atunci cu administrarea Societății; ea a așteptat să primească în mâinile ei conducerea Societății și după aceea să-și împlinească dorințele ei egoiste. Dalila și-a continuat străduințele: „Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu străduințele ei, sufletul i s'a umplut de o neliniște de moarte”. — Judecătorii 16:16.

³¹ Dalila a fost stăruitoare și a întrebuițat pentru a-și ajunge scopul toate mijloacele ce i-au stat la dispoziție, și stăruințele ei au obosit în cele din urmă pe Samson de moarte. Să ținem neîncetat în minte că noi nu-i permis să criticăm pe Samson din pricina faptelor sau purtării sale, ci noi numai asupra ceea ce trebuie să ne îndreptăm atențiunea ce au anunțat dinainte faptele și purtarea sa. El a suferit stăruințele statornice sau importunitatea Dalilei fără să cedeze, acum însă a devenit în cele din urmă nerăbdător din pricina acestor stăruințe supărătoare încât i-a descoperit secretul său. Că Samson a știut în acel timp din ce a constatat de fapt secretul său sau nu, n'are nicio însemnătate în această dramă. Important este numai ce s'a prezis prin aceasta în mod profetic.

³² Intocmai după cum Samson a fost indulgent cu Dalila și a suferit importunitatea și stăruințele sale supărătoare de a-i descoperi secretul său, în chip asemănător au arătat și servii credincioși ai lui Dumnezeu răbdare față de clasa Dalila spre sfârșitul periodului Ilie, care clasă a acuzat într-una pe cei credincioși că nu se poartă drept față de ea și nu o tratează cu iubire frățească. Conducătorii clasei Dalila a timpului modern au dorit atât de mult să primească aprobarea oamenilor și să fie onorați și laudați de alții încât și-au pierdut de tot spiritul Domnului și n'au mai fost conduși pe mai departe de spiritul său.

³³ Știut-a Samson într-adevăr secretul puterii sale superioare? Răspunsul la această întrebare trebuie să rămână indoelnic, și este bine pentru noi că el nu este atât de important. Pare a fi mai rațional de a conchide că cuvintele lui Samson cu cari și-a descoperit secretul au fost profetice și nu vor fi înțelese înainte de sfârșitul lumii când se vor împlini. Dacă această concluziune este justă,

atunci de bună seamă nu poate fi aruncată nicio vină pe Samson.

³⁴ În anul 1917 ambele clase atât aceea care a format pe „servul credincios” cât și aceea care a format pe „servul rău” au înțeles că „înaltele stăpâniri” cari sunt amintite în Romani treisprezece sunt puterile stăpânitoare ale națiunilor pământului: totuși clasa Samson a susținut că legea lui Dumnezeu este mai presus de legea oamenilor, și că în cazurile când ele vin în conflict una cu alta, urmașii adevărați ai lui Christos Isus trebuie să asculte legea lui Dumnezeu și nu legea oamenilor. — Vezi „The Watch Tower” din 15 Mai 1917, pagina 119.

³⁵ Samson a descoperit Dalilei tot ce a fost în inima sa, și în mod asemănător a descoperit și clasa Samson la sfârșitul periodului Ilie sentimentele adevărate ale inimii sale de cari a fost condusă: „Și-a deschis toată inima față de ea, și i-a zis: „Briciul n'a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului [nazareu al lui Dumnezeu; după trad. Dr. N. Nitzulescu] din pântecul maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m'ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om”. — Judecătorii 16:17.

³⁶ Darea de seamă divină nu zice că Samson ar fi fost legat printr-o juruință sau obligațiune oarecare să nu spună secretul puterii sale mari. Izvorul puterii divine în cei credincioși nu este ținut în ziua de astăzi secret ci este făcut cunoscut în scrierile Societății. Acest secret n'a fost înțeles bine mai înainte și de aceea n'a putut fi explicat în mod just. Clasa Dalila nu l-a cunoscut și prin urmare nu l-a înțeles. Clasa Samson a știut că a trebuit să fie credincioasă lui Dumnezeu și ea a și dorit să fie credincioasă, însă legătura sa exactă cu Iehova și împărăția sa n'a fost înțeleasă înainte de venirea Domnului la templul său.

Părul lui Samson

³⁷ Că Samson a înțeles într-adevăr sau nu ce a avut de-a face părul său lung cu tăria sa, n'are nicio însemnătate. Sigur este că tăria sa n'a stat în părul său, ci ea i-a fost dată de Domnul, și anume pe baza a ceea ce a reprezentat sau simbolizat părul său lung. Ce a reprezentat prin urmare părul lung al lui Samson în tablou? Ingerul Domnului a obligat pe mama și tatăl lui Samson să facă pe Samson un nazareu dela nașterea sa, și de aceea a zis Samson Dalilei: „Nazareu al lui Dumnezeu sunt eu din pântecul mamei mele”. (Traducere Dr. N. Nitzulescu) Aceasta înseamnă că el a fost un nazareu înainte de a fi putut decide chestia dela el însuși. Dumnezeu a decis dinainte ca Samson să fie un nazareu și anume în scopul vădit pentruca Samson să joace rolul său în marea dramă profetică. Pentruca cineva să poată fi un nazareu n'a fost permis să se lase să i se tundă părul. Nici Iehova și nici „femeia” sa, adică organizațiunea sa, n'ar fi putut scuti pe Samson de datoria sa de a împlini condițiunile sau dispozițiunile juruinței de nazareu deoarece Dumnezeu nu anulează legea sa. Acelaș lucru se re-

fereste și la aceia pe cari i-a reprezentat Samson în drama profetică. Dacă cineva a devenit prin femeia sau organizațiunea lui Dumnezeu un fiu al lui Dumnezeu și îi este consacrat pe deplin, trebuie să-i rămână veșnic consacrat pe deplin pentru a putea avea aprobarea lui Dumnezeu neînceiat.

Ocară

⁴¹ Apostolul Pavel a scris prin inspirațiune dela Domnul și arată cheia la însemnarea părului lung când este purtat de un bărbat, și anume în cuvintele următoare: „Este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung”. (1 Corinteni 11:14) Părul lung pe care l-a purtat Samson sau vreun alt nazareu, a zis prin urmare în mod simbolic: „Acest bărbat este de rușine înaintea oamenilor lumii, de aceea trebuie să suporte ocările pe cari le îngrămădesc asupra lui lumea și dumnezeul ei”. Diavolul a defăimat pe Dumnezeu dela început și toți cei devotați lui Iehova trebuie să sufere de asemenea ocările Diavolului și ale reprezentanților săi. Când un bărbat poartă păr lung face lucrul acesta pentru Iehova și plăcerea sa; el poruncește ca cei consacrați să poarte ocările dușmanului. Despre Christos Isus este scris: „Ocările celor ce te ocărăse pe tine cad asupra mea”. (Psalm 69:9; și Domnul Isus a purtat desigur ocările cari au fost îngrămădite asupra Tatălui său prin dușmănierea Diavolului. (Isaia 53:1—10. Aceleași ocări au venit și asupra tuturor urmașilor adevărați ai lui Christos Isus, după cum este scris: „Căci și Hristos nu și-a plăcut lui însuși; ci, după cum este scris: „Ocările celor ce Te ocărăse pe Tine, au căzut peste mine”. (Romani 15:3) Concluziunea este așa dar că părul lung reprezintă ocările cari trebuie să vie în mod necesar asupra tuturor acelor cari sunt consacrați cu totul și într'adevăr lui Iehova Dumnezeu. Faptul incontestabil este că fiecare care s'a consacrat cu totul lui Dumnezeu și după aceea a urmat mai departe în mod credincios pe urmele lui Christos Isus a fost ocărit neîncetat de Diavolul și de servii lui, și aceasta se referă cu deosebire la ocările pe cari le-au îngrămădit Filistenii timpului modern asupra servilor credincioși ai lui Dumnezeu.

⁴² Aceasta nu înseamnă că toți urmașii credincioși ai lui Christos Isus ar trebui să poarte părul lor lung și netuns, ci părul lung la un bărbat este un simbol al ocării, și că toți cari calcă pe urmele lui Christos Isus trebuie să sufere aceleași ocări cari au venit și peste el; numai urmașii credincioși pe urmele lui Christos Isus sunt tari în Domnul și în puterea tăriei lui. (Efeseni 6:10) În capitolul unsprezece al epistolei dintâiu către Corinteni nu este discutată întrebarea rușinii sau ocării, ci acolo apostolul arată un tablou despre Christos Isus și membrii trupului său, în care tablou bărbatul reprezintă pe Domnul Isus Christos și femeia pe membrii corpului lui Christos. Dacă toți cari sunt consacrați pe deplin lui Dumnezeu

și lui Christos Isus, ar trebui să poarte literalmente părul lor lung și netăiat, atunci atât bărbații cât și femeile din adunare ar trebui să poarte părul lor netăiat. Părul lung al lui Samson a fost un tip, și acesta se aplică la toți urmașii credincioși ai lui Christos Isus. Punctul ce trebuie accentuat este că fiecare care calcă în mod credincios și adevărat pe urmele lui Christos Isus și-și păzește neprilhanirea față de Dumnezeu, va fi și trebuie să fie ocărit și în aceasta nu este deosebire între bărbați și femei, deoarece „nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus”. (Galateni 3:28) Prin urmare ocările cad pe toți în mod egal fără deosebire de sex.

⁴³ În 1 Corinteni 11:14 este spus că este rușine pentru un bărbat să poarte păr lung, prin ceace se arată că părul lung înseamnă ocară; totuși referitor la tabloul lui Christos și al membrilor corpului său Scriptura declară: „Dacă este rușine pentru o femeie să fie lunsă ori rasă, să se învălească”. (1 Corinteni 11:6) Nu există nicio prescripțiune divină că femeia trebuie să-și poarte părul pe cap într'un conciu, sau că trebuie să-și taie părul sau nu-i permis să-și taie părul, sau că trebuie să-l poarte atârnat pe spate sau în vreun alt chip ce nu este igienic. Ocara simbolizată prin părul lung al lui Samson vine pe cineva din pricina credincioșiei sale față de Iehova și din pricina devotamentului său neclintit. În Apocalips 9:7,8 urmașii lui Christos Isus, cei credincioși și adevărați sunt asemenea cu lăcustele cu fețe de oameni și cu păr lung. „Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni. Aveau părul ca părul de femeie”. În felul acesta cei credincioși sunt reprezentați ca unii cari s'au consacrat cu totul lui Dumnezeu, și-i sunt devotați și s'au despărțit pentru el, și anume printr'o juruință sau făgăduială de a face voința lui Dumnezeu până la moarte.

⁴⁴ De felul acesta a fost tabloul profetic al unei juruințe de nazareu, după cum este scris: „Când un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți, făcând o juruință de nazierat, ca să se predea Domnului, să se ferească de vin și de băutură îmbălbătoare; să nu bea oțet făcut din vin, nici oțet făcut din vreo băutură îmbălbătoare; să nu bea nicio băutură stoarsă din struguri, și să nu mănânce struguri proaspeți nici usecați. În tot timpul nazieratului lui, să nu mănânce nimic care vine din viță, dela sămburi până la pelița strugurelui. În timpul nazieratului, briciul să nu treacă pe capul lui; până la împlinirea zilelor pentru cari s'a închinat Domnului, va fi sfânt; să-și lase părul să crească în voie. În tot timpul cât s'a făgăduit Domnului prin jurământ, să nu se apropie de un mort”. (Numeri 6:2—6) Astfel se arată că întrebarea cu privire la părul lung al lui Samson nu se referă la sexe în adunare, ci la toți cari sunt în Christos Isus și poartă ocara care vine pe Christos.

⁴⁵ În armonie cu cele spuse aici de Scriptură Christos Isus a fost ocupat în decursul periodului

Ilie al lucrării să adune laolaltă un popor pentru numele lui Iehova, și anume nu numai născuți de spirit, ci fii ai lui Dumnezeu cari sunt consacrați pe deplin și fără rezerve lui Dumnezeu și onoarei sale, și rabdă de bună voie și bucuros ocarile cari vin asupra lor din pricina devotamentului lor credincios față de Dumnezeu. Juruința de nazareu arată mai departe că acești credincioși reprezentați de Samson nu se ating de cadavrul organizațiunii lui Satan și nu mănâncă ceva necurat și nu caută bucurie în vinul viei pământului, adică în organizațiunea lui Satan, ci că ei își găsesc bucuria în aceea că iau parte la onoarea lui Dumnezeu și a lui Christos și în aceea că le este permis să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova.

⁴⁶ Samson a zis Dalilei: „Dacă aș fi ras, puterea m'ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om”. Aceasta preumbrește că cei devotați ai Domnului Iehova sunt diferiți de oamenii lumii, dar dacă părăsesc iubirea lor pentru Iehova, și devotamentul lor față de el și astfel se liberează de ocarile cari vin peste urmașii lui Christos Isus, atunci devin ca și alți oameni din lume și pierd favoarea lui Dumnezeu.

⁴⁷ Filistenii de astăzi cari se fălesc cu un nume religios și susțin că slujesc pe Dumnezeu, așteaptă ca biserica să fie respectată și onorată în ochii altora din lume, și ca aceștia să fie supuși în tot timpul puterilor stăpânitoare ale acestei lumi rele și să le sprijinească deoarece acestea ar fi „înaltele stăpâniri... rânduite de Dumnezeu”. În decursul periodului Ilie al adunării lui Dumnezeu unii membri ai Societății cari au susținut a fi urmași adevărați ai lui Christos Isus și cari fără îndoielă au fost sinceri, au recomandat ca stăpânitorii acestei lumi să fie recunoscuți ca „înaltele stăpâniri”. Aceia cari au făcut lucrul acesta ca să scape de ocară, s'au despărțit de cei credincioși. Cei cari au rămas însă credincioși și adevărați Domnului în mod statornic au trebuit bine înțeles să sufere ocară, în timp ce alții au cedat puterilor lumesti ca să scape de ocară. Necredincioșii reprezentați prin Dalila au fost dispuși să trădeze pe frații lor reprezentați prin Samson și astfel să câștige prin lingușire favoarea Filistenilor timpului modern și alte avantaje egoiste și să se sustragă dela orice ocară care ar putea veni asupra lor. Unii dintre ei au fost mânați cu ocazia aceasta de dorința lor ambițioasă după câștig, iar la alții cauza a fost frica de oameni.

⁴⁸ Samson a descoperit Dalilei cum ar putea deveni slab ca și alți oameni, și aceasta a arătat dinainte ce va zice clasa Samson, și ea a și declarat: „Noi suntem consacrați pe deplin lui Iehova; însă dacă s'ar putea deștepta bănuiala că noi am fi împotriva guvernelor pământului, adică că am fi trădători și răsvrățitori, și dacă pentru a ne spăla de o astfel de acuzare și defăimare am putea fi siliți să încetăm de a propovădui evanghelia împărăției lui Christos oricând ar dori guvernele pământului ca să facem aceasta, atunci prin aceasta am arăta frica de ocarile oamenilor și am deveni

slabi ca și alți oameni”. Clasa Samson se deosebește clar de alți oameni sau creaturi omenești prin devotamentul ei statornic față de Dumnezeu și prin aceea că este gata să poarte ocarile cari cad asupra urmașilor credincioși ai lui Christos. Dacă din motivul amintit mai sus ar înconjura această ocară, atunci ar fi în ochii lumii întocmai ca și alți oameni.

⁴⁹ În decursul războiului mondial clasa Samson s'a văzut tocmai în această situațiune și a admis în mod tăcut că stăpânitorii acestei lumi rele ar fi „înaltele stăpâniri” cărora creștinii ar trebui să le fie supuși. Chiar și „Turnul de Veghere” a declarat, când a publicat faptul, că legea lui Dumnezeu este mai înaltă decât legile guvernelor pământestii: „Când legile făcute de oameni se contrazic cu legile lui Dumnezeu, atunci fiecare trebuie să se lese condus de conștiința sa proprie dacă voiește să se lese stăpânit de legea oamenilor sau de legea lui Iehova”. („The Watchtower”, anul 1917, pagina 150) „Turnul de Veghere” n'a dat o regulă de conducere clară și fără două înțelesuri, pe care cei consacrați pe deplin lui Dumnezeu ar fi putut-o urma. Declarațiunea de mai sus a lăsat în seama conștiinței fiecăruia de a decide ce voiește să facă. Aceasta a fost cel puțin în mod tăcut un consimțământ că n'ar fi nepotrivit de a asculta de puterile lumesti. Aceasta a fost o slăbiciune și o nesocotință de a clasei Samson, și aceasta a fost preumbrir prin ceea ce a zis Samson Dalilei. Impotriva lui Samson nu trebuie îndreptată nicio critică numai împotriva celor reprezentați de Samson.

⁵⁰ Filistenii timpului modern au aflat de eugetul adevărat al clasei Samson și au forțat decderea chestiunii ridicată de războiu. Urmarea a fost că un număr din poporul lui Dumnezeu au fost arestați și întemnițați, și anume sub acuzațiunea împotrivirii față de guvernele pământului, și prin aceasta lucrul de mărturie a fost de fapt oprit. Clasa Dalila a fost aceea care a servit pe Filistenii timpului modern cu informațiune și astfel a pricinuit tăbărârea Filistenilor asupra poporului lui Dumnezeu: „Dalila, văzând că își deschisese toată inima față de ea, a trimes să cheme pe domnitorii Filistenilor, și a pus să le spună: „Suiți-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui”. Și domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, și au adus argint în mâni”. — Judecătorii 16:18.

⁵¹ Arătați-s'a Samson slab și făcut-a o greșală mare când a descoperit Dalilei secretul său? Nu, deoarece Samson a jucat doar rolul său în drama profetică prin ceea ce a preumbrir că clasa Samson la sfârșitul lumii va face o mare greșală. Avertismentul următor scris de profetul lui Dumnezeu la mult timp după zilele lui Samson se refereste cu deosebire la clasa Samson la sfârșitul lumii: „Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușile gurii de cea care îți stă la sân [de Dalila, trădătoarea!] Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale, vrăjmașii omului sunt cei din casa lui! — Eu însă voiu privi spre Domnul, îmi voiu ține nădejdea în

Dumnezeu mântuirii mele. Dumnezeuul meu mă va asculta". (Judecătorii 7:5—7) Domnul Isus a arătat că aceasta se va aplica la sfârșitul lumii: „Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa. Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui”. — Matei: 10:35, 36.

2. Filistenii și-au pierdut curajul și erau pe punctul de a renunța la conspirațiunea cu Dalila. însă ea a fost lacomă de bani și astfel a trimis după Filistenii și a pus să le spună: Veniți înc'odată aici și noi vom prinde de data aceasta de bună seamă pe Samson.

3. Editorul „Turnului de Veghere” și conducătorul vizibil al lucrului Ilie a fost mort; Statele-Unite intraseră în războiul mondial și această întâmplare de împrejurări a adus Filistenilor de astăzi starea excepțională potrivită și scuza pentru ce au trebuit să „prindă” acum pe clasa credincioasă Samson. Clasa „robului rău” reprezentată prin Dalila a văzut că ocazia a fost foarte favorabilă să prindă pe Samson într-o cursă și să-i nimicească lucrul și astfel să se aducă pe sine pe primul plan și să se pună într-o lumină bună în ochii stăpânilor. Și ei au vorbit cam în felul următorilor Filistenilor timpului modern: „Dacă clasa Samson va fi pusă acum într'adevăr la probă, ea va slăui că consacra ei Domnului este în contradicție cu cererea guvernului, și tăria ei constă din aceea că pune legea lui Dumnezeu mai presus de legea guvernelor pământești. Ei ne-au descoperit și au admis acest fapt, și acum a sosit timpul potrivit de a-i prinde în cursă. Veniți de data aceasta încoace și noi îi vom prinde de bună seamă”. Diavolul a trimis pe Filistenii timpului modern cu „argintul” în mâinile lor, și clasa robului rău și-a primit plata. În primăvara anului 1918 Filistenii de astăzi au început cu ajutorul clasei Dalila sau a robului rău să procedeze repede la înlăturarea clasei Samson. Lucrul Ilie a fost făcut și cei ce-au făcut lucrul și au răbdat până la sfârșit în mod credincios, au stat în situația de a fi prinși de oamenii trădători și nelegiuți cari au împlinit porunca Diavolului. Insemnat-a aceasta sfârșitul lui Samson și al lucrului pe care l-a reprezentat în această dramă profetică?

Urmează .

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Cu ce ocazie au fost rostite cuvintele acestui text? Ce a fost întrebarea care a fost pusă tuturor acelor cari au dorit să aibă aprobarea lui Iehova și să fie primiți în organizațiunea sa regală? Arată motivul pentru ce s'a ridicat o astfel de întrebare de decizie?

Alin. 2, 3. Ce se înțelege sub o încercare? Arată motivul pentru încercarea la care sunt supuși aceia cari au început să facă voința lui Dumnezeu. Citează cuvintele apostolului pe cari le-a scris acelor cari se află în încercare.

Alin. 4, 5. Pentru ce preumbrește Samson în acest loc

pe membrii credincioși ai casei regale? Arată pentru ce a voit să aibă pe filisteană de femeie.

Alin. 6, 7. Ce dovedește că Dalila a fost o filisteană?

Alin. 8, 9. Pe cine reprezintă Dalila aici? Cum a slujit prin aceasta ca ilustrațiune potrivită în profetie? Când și cum se aplică aceasta la împlinire.

Alin. 10, 11. Cari două clase au fost anunțate dinainte în cuvintele scrise în Matei 24:10—13? Cari sunt faptele cari arată împlinirea lor.

Alin. 12—16. Arată că legăturile și conspirațiunea Dalilei cu Filistenii pentru a pricinui căderea lui Samson au fost profetice. Cum se potrivește răsplătirea ademenitoare oferită ei la împlinirea acestei părți a tabloului?

Alin. 17, 18. După aceea Dalila s'a apucat să ademenască pe Samson (versetul 6). Arată motivul pentru ce s'a oferit atât de bucuros pentru procedarea ei josnică. Aplică tabloul.

Alin. 19—23. Explică răspunsul lui Samson dat Dalilei care este însemnat în versetul șapte; precum și rezultatul străduințelor Dalilei de a ajunge ținta dorită de Filistenii. Arată motivul pentru ce a permis Samson să fie pus la probă de Dalila. Cum se potrivește aceasta la împlinirea tabloului profetic?

Alin. 24—27. Ce fapt poate fi privit în versetul 10 și ce reprezintă el în mod profetic? Explică și aplică versetul 11. Fă același lucru cu versetul 12 și rezultatul acestei încercări.

Alin. 28—30. În ce chip se aplică încercarea următoare (versetele 13 și 14) la împlinirea acestui tablou? Explică dacă Samson și clasa Samson au lucrat greșit în această chestiune.

Alin. 31—33. Pentru ce a continuat Dalila lucrul ei trădător? Cum s'a împlinit aceasta?

Alin. 34, 35. Explică pentru ce a suferit Samson atât de mult timp stăruințele supărătoare ale Dalilei; și cum se potrivește aceasta la faptele cu privire la Filistenii timpului nou.

Alin. 36—39. Arată motivul pentru ce a descoperit Samson în cele din urmă secretul tăriei sale. Ce este secretul tăriei clasei Samson? Cum s'a făcut aceasta cunoscut?

Alin. 40—45. Arată ce a avut de a face puterea lui Samson cu părul său lung, precum și ce înseamnă această trăsătură a tabloului profetic.

Alin. 46—50. Arată că declarațiunea lui Samson: „Dacă aș fi ras, puterea m'ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om”, a fost profetică. Arată că și versetul 18 s'a împlinit.

Alin. 51. Explică dacă Samson s'a arătat slab și a făcut o greșeală prin faptul că a descoperit Dalilei secretul său. Arată cu ajutorul scripturilor scopul acestei părți a tabloului.

Alin. 52, 53. Cum a trădat „Dalila” secretul Filistenilor timpului modern?

(W. T. din 15 Decembrie 1935)

SERV ORB

(SAMSON, partea V-a)

„Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, și orb ca robul Domnului?” — Isaia 42:19.

I IHOVA zice: „Iată Robul Meu, pe care-l sprînjinesc, Alesul Meu, în care își găsește plăcere sufletul Meu”. O recomandatie mai mare ca aceasta nu s'ar putea da. Și Iehova Dumnezeu, „care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el”, el, care dă viață la toți și toate cari au suflare; el, în care locuiește toată puterea, toată înțelepciunea și tot harul: el, care trăiește din vecinicie în vecinicie, Cel Prea Înalt peste toate, așa vorbește către toate creaturile cari doresc să cunoască calea adevărată. (Isaia 42:1, 5) Pentruca nicio creatură să nu aibă motiv să fie în nesiguranță despre aceea cine este servul sau robul ales, Iehova a făcut să se scrie mai departe următoarele: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus... La înfățișare a fost găsit ca un om. S'a smerit și S'a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Deaceea și Dumnezeu L-a înălțat nespuse de mult, și L-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentruca, în Numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul”. (Filipeni 2:5-11) Onoarea aceasta cea mai înaltă Dumnezeu o dă servului său ales, Christos Isus, și anume pentrucă servul este pe deplin ascultător față de Dumnezeu în timp ce îndeplinește voința sa. „Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit. Și dupăce a fost făcut desăvârșit, S'a făcut pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul (pricinitorul) după trad. Dr. N. Nitzulescu] unei mântuirii vecinice”. (Evrei 5:8, 9) Și acum, deoarece toate națiunile pământului sunt în mare strâmtorare și nedumerire și fără speranță în lume, Iehova zice acelor cari voiesc să audă: „Neamurile vor nădăjdi în Numele Lui”. (Matei 12:21) Prin aceasta Iehova arată la Christos Isus, Regele său uns și Justificatorul său, ca Domnitorul lumii. Nu există niciun alt nume sub cer prin care oamenii ar putea primi viață, deoarece Dumnezeu a hotărât ca servul său ales Christos Isus să împartă celor ascultători darul vieții veșnice. — Romani 6:23; Faptele Apostolor 4:12.

² Despre acelaș serv ales voberște Iehova și zice: „Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, și orb ca robul Domnului? Ai văzut multe, dar n'ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n'ai auzit”. (Isaia 42:19, 20) Acest serv ales este acela care face legea lui Dumnezeu mare și și din cale afară de onorabilă. El este Justificatorul lui Iehova și al Cuvântului și numelui său. Acest serv ales

și înălțat al lui Iehova este orb, și după cum declară Domnul, nimeni nu este așa de orb ca acest rob sau serv. Pentruce este servul ales orb? Deoarece el nu are numai o țintă în ochi și de aceea sunt ochii săi închiși față de toate celelalte lucruri. Această țintă este îndreptată în spre aceea de a face totdeauna voința lui Iehova, și nimic nu-l poate mișca de a se depărta de aceasta nici câtuși de puțin. Despre el este scris: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele”. (Psalm 40:8) „Căci M'am pogorit din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis”. (Ioan 6:38) „Cel ce M'a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M'a lăsat singur, pentrucă totdeauna fac ce-l este plăcut”. — Ioan 8:29.

³ Când Isus a vorbit despre acei fățarnici cari s'au crezut înțelepți însă au fost în întuneric, a fixat următoarea regulă a lui Iehova: „Ochiul este lampa trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întunec”. (Luca 11:34) Cu o altă ocazie Isus a zis: „Eu sînt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții”. (Ioan 8:12) Prin aceasta se fixează regula dela care nu există excepțiune, și anume că cei devotați în mod credincios și adevărat Domnului Iehova sunt orbi față de tot ce este contrar voinței lui Dumnezeu. Fiecare care este făcut un membru al casei regale prin aceasta devine de asemenea și un membru al clasei servului ales al lui Iehova și prin urmare trebuie să calce pe urmele lui Isus. Intocmai ca Isus toți aceștia trebuie să fie orbi față de toate afară de facerea voinței Dumnezeului Celui Atotputernic.

⁴ În drama profetică în care Samson a jucat rolul principal, în acest loc el a preumbrit pe poporul ales al lui Dumnezeu, cu deosebire pe acei urmași credincioși ai lui Christos Isus de pe pământ, cari, atunci când El a pregătit calea înaintea lui Iehova ca „solul” sau servul ales, au devenit membrii acestui serv credincios și ales; de aceea a reprezentat Samson aici cu deosebire pe rămășița care după venirea lui Christos Isus la templu s'a aflat pe pământ. Intocmai ca aproape toți servii lui Iehova, Samson a fost obiectul multor critici mărginite de ale oamenilor. Este foarte adevărat că oamenii cari doresc să apară în ochii altora ca modele de virtute, curățenie și evlavie, de obicei critică foarte aspru pe semenii lor pentru a atrage în felul acesta atențiunea asupra bunătății lor. Aceasta este numai o altă formă a egoismului și a fățarniciei. Astfel, de oameni au frică de oameni, și fiind ei admiratori de oameni numai de aceea atrag atențiunea

asupra greșelilor și neglijențelor semenilor lor—cari de altfel ca creștini își dau toată silința să facă ce este bine și drept — pentru că nădăjduiesc că se va zice despre ei: „Priviți ce om bun este el! de ce măsură înaltă se ține!” Motivul unor astfel de oameni, cari cugetă că ei insistă corespund unei astfel de măsurii înalte și totuși fac o astfel de critică răutăcioasă altora, este cu totul egoist. Ceilalți oameni sunt înșelați prin aceasta. Dumnezeu însă știe cine sunt cei drepti și adevărați. De aceea a zis Isus: „Ce este înălțat între oameni, este o uriciune înaintea lui Dumnezeu”. (Luca 16:15) Iuda, Rahav, Rut, Ioan Botezătorul, Samson și alții au fost criticați cu răutate și fără cruțare de anumiți guralivi, însă această critică n'a fost deloc justificată. Cine este întrebuițat și aprobat de Iehova, nu poate fi niciodată muștrat pe drept de oameni. Servul lui Iehova este răspunzător față de Iehova însă nu față de vreun om. „Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea”. (Romani 14:4) Infumurații și cucernicii prefăcuți cari critică pe servii lui Dumnezeu așa cum sunt arătați în Biblie, arată prin aceasta lipsa lor de înțelegere și egoismul lor extrem.

Acci servi ai Domnului din timpurile vechi au jucat rolurile lor respective în dramele profetice, cari roluri le-au fost împărțite de Iehova; și noi nu-i permis să privim la imperfecțiunile creaturii omenești arătate cu această ocazie. Treaba noastră este să fim cu atențiune la aceea ce roluri au jucat și ce a fost scris în Cuvântul lui Dumnezeu spre folosul rămășiței care se află acum pe pământ. Dumnezeu n'a cerut niciodată dela vreun om să-și desvolteze caracterul până la un astfel de grad încât prin aceasta să fie destoinic să stăpânească cu Christos. Dumnezeu n'a cerut aceasta și anume din motivul vădit deoarece niciun om nu este în stare să facă aceasta. Aceasta însă nu înseamnă nicidecum că cineva ar fi îndreptățit să ducă o viață slobodă și desfrânată, și nici nu scuză sau justifică imperfecțiunile oamenilor. Ceeace se spune aici accentuează numai faptul că cineva nu se pregătește pentru serviciul lui Dumnezeu prin impresiunea pe care o face pe dinafară, ci numai credința și devotamentul neclintit aduce aprobarea lui Dumnezeu și pregătește un loc în organizațiunea veșnică a lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură arată ce cere Domnul dela aceia pe care-i aprobă, și în ea se accentuează în tot locul credincioșie deplină și absolută. Cei cari sunt aprobați de Iehova trebuie să-și dovedească mai întâiu integritatea sau neprihănirea lor față de el, și aceasta trebuie să o facă printr'o urmărire stăruitoare a scopului și prin aceea că se străduiesc din toate puterile să facă voința lui Dumnezeu fără a ține seamă de ceeace face vreun om oarecare sau de ceeace cugetă sau zice o creatură oarecare. Servul poate face din pricina slăbiciunii sale omonești un pas greșit ba chiar și o greșală mare care

este foarte neplăcută lui Dumnezeu, dacă însă mărturisește fărădelegea sa înaintea lui Dumnezeu prin Domnul Isus Christos și se întoarce imediat și se străduiește să lucreze drept, atunci poate primi îndurare dela Iehova Dumnezeu și fătăreagă favoarea sa. (1 Ioan 1:9) Orice greșală să fi făcut Samson după cum arată darea de seamă, aceste greșeli nu trebuiesc aplicate lui Samson, ci clasei prezise de Samson, și regula arătată aici cu privire la creaturile lui Dumnezeu pe cari le aprobă se referă cu deosebire la cei preumbriți de Samson.

Samson prins în cursă

⁶ Clasa preumbrită de Dalila, și aceasta este identică cu clasa fecioarelor neclintite (Matei 25:1—12, a avut din pricina fricei sale de oameni dorință după câștig egoist, iubirea ei pentru Dumnezeu și copiii săi a fost răcită și din 1917 n'a mai făcut nimic spre onoarea lui Iehova și a cauzei sale. Candelile lor erau gata să se stingă fiindcă lumina pe care au avut-o odată devenise acum întuneric, și anume din pricina dorinței lor de a-și satisface ambițiunea lor egoistă și din pricina fricii lor de oameni. Ei au încercat să miște pe cei din clasa Samson să declare de asemenea că după Scriptură ar fi datorii tuturor oamenilor să recunoască pe stăpânitorii lumii cu pe „înaltele stăpâniri”. Samson joacă acum aici rolul prin care a fost preumbrit în mod exact ce li s'a întâmplat celor consacrați în anul 1918. „Ea l-a adormit pe genunchii ei. Și chemând un om, a ras cele șapte şuvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea”. — Judecătorii 16:19.

⁷ Din pricina primejdiei de care era amenințat poporul lui Dumnezeu din cauza situației critice provocate de marele războiu, clasa Samson a luat o atitudine mai plină de atenții și mai împăciuitoare față de clasa Dalila, și aceasta a fost preumbrit prin adormirea lui Samson pe genunchii Dalilei. Prin aceasta s'a arătat o atitudine de încredere și confidențială, deși ambele n'au fost la loc. Nu că doară clasa Samson și-ar fi pângărit intenționat și cu voința jurușița sa de consacrare pe care a făcut-o lui Iehova, ci ea a permis să fie adusa într'o situație în care a putut fi pângărită de alții. Adormirea lui Samson în poala Dalilei a fost desigur o lipsă de veghere adevărată, însă Samson n'a jucat în dramă numai rolul prin care a fost anunțată dinainte neglijența, consacraților lui Dumnezeu cari vor fi pe pământ aproximativ în timpul venirii Domnului la templu. Faptele arată că clasa Samson a devenit într'adevăr neglijență în acel timp.

⁸ În timp ce Samson în starea sa de letargie s'a odihnit pe genunchii Dalilei, ea a chemat un om în odaie care a știut să mânuiască cu dibăcie briciul sau foarfecele și el a tăiat şuvițele lui Samson. Acel bărbier iscusit reprezintă foarte potrivit pe oamenii serviciului secret cari în decursul zilelor războiului au umblat în mod se-

cret să prindă oameni în cursa lor și să înduplece sau să silească pe oameni să sprijinească pe domnia războiului. Tăierea părului lui Samson a fost o pângărire involuntară a juruinței de nazareu și a întrerupt împlinirea datoriei date lui.

Clasa Dalila a pricinuit în 1917 și 1918 multe conturbări în rândurile Societății și acum a aflat că atitudinea Societății față de stăpânitorii lumii a început să devină mai slabă. Nimeni n'a știut în acel timp că „Inaltele stăpâniri” sunt Iehova Dumnezeu și Christos Isus, și anume numai ei singuri. Clasa Dalila și-a dat seama că starea excepțională pricinuită de războiul mondial și împrejurările însoțitoare a fost timpul potrivit pentru umilirea clasei Samson, și întocmai ca Iuda, folosindu-se de ocazie, s'a apucat să vândă pe frații ei și să-i predeie în mâinile Filistenilor timpului modern. Bărbații cari mai demult au stat sub conducerea Societății în „serviciul de peregrini” de odinioară, dar cari acum se uniseră cu cei nelegiuți, au mers acum printre diferitele grupe ale poporului lui Dumnezeu și prin cuvântări moi și cuvinte ademenitoare au știut să se lingusească și să-și câștige în mod viclean dovezile împotriva multora din poporul Domnului, și apoi au încercat să facă pe poporul lui Dumnezeu potrivnic ai Societății și ai lucrării sale. — Vezi „The Watchtower”, 1 Martie 1918, Pagina 79.

Când părul lui Samson a fost tăiat, Dalila a înștiințat pe Filistenii. „Atunci ea a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!” Și el s'a trezit din somn, și a zis: „Voi face ca și mai înainte, și nu voi scutura”. Nu știa că Domnul Se depărtează de el”. — Judecătoarii 16:20.

În același chip că și clasa Samson s'a trezit din somnolența sa în 1918, s'a descoperit că clasa Samson a fost neputincioasă și aproape fără putere. Societatea a făcut o străduință să ducă mai departe lucrarea, dar fiindcă n'a văzut chestiunea adevărată și necesitatea să ieie o atitudine încăpățanată în ce privește împărăția, a devenit slabă. „Turnul de Veghere” în acel timp n'a luat o atitudine de conducător fără frică pentru cauza împărăției, cum ar fi trebuit să facă: aceasta n'a plăcut Domnului și el a permis ca dușmanii să-și arate mânia față de clasa Samson întocmai așa după cum au lucrat Filistenii cu ocazia prinderii lui Samson. În timp ce darea de seamă nu zice că Dumnezeu ar fi fost mânios pe Samson, și el n'a fost mânios din motivul pentru că Samson a jucat pur și simplu rolul său în dramă, darea de seamă arată însă că Dumnezeu se va mânia pe clasa Samson la împlinirea dramei profetice, și aceasta s'a și întâmplat în anul 1918. Iehova a știut bine înțeles că va veni o astfel de situație, și el a prezis-o prin profeția dramei. Iehova a fost supărat din pricina a ceea ce a făcut clasa Samson, însă aceasta nu i-a dat nicidecum dușmanului drept sau autorizare să aducă pe „Samson” în necaz. De aceea zice Domnul prin profetul său: „Sînt plin de o mare minie împotriva neamurilor îngîmfate; căci Mă mîniaseam numai puțin [pe clasa Samson], dar ele [Filistenii de

astăzi] au ajutat spre nenorocire [— a poporului lui Dumnezeu]”. (Zaharia 1:15) Prin gura profetului Isaia Dumnezeu și-a exprimat de asemenea displăcerea sa față de poporul său când a zis: „Ai fost supărat pe mine”. — Isaia 12:1.

Intocmai după cum Dumnezeu a permis ca Filistenii să prindă pe Samson pentru ca să preumbrească în felul acesta lucruri viitoare, așa a permis și în primăvara anului 1918 ca clasa Samson să cadă în mâinile dușmanilor. Samson a putut fi făcut prizonier de Filistenii în urma conspirațiunii Dalilei. Clasa Samson a fost biruită în 1918 de Filistenii de astăzi prin trădarea clasei Dalila. În acel timp unii, cari au ocupat un loc însemnat în lucrarea Societății dinainte de 1917 au devenit dușmani aprigi ai Societății și au conspirat împreună cu dușmanul. Unul dintre acuzații acuzați de juriul Statelor-Unite sub legea numită în acel timp legea spionajului, n'a fost adus niciodată înaintea judecării fiindcă a făcut dușmanului un serviciu folositor împotriva fraților săi. Clasa Samson a arătat chiar și atunci prietenie față de cei din clasa Dalila, însă prietenia lor a fost respinsă, evident fiindcă clasa Dalila a socotit că Filistenii timpului modern o vor lăsa să plece nepedepsită. Cei din clasa Samson au oferit bărbatului respectiv să pună cauțiune pentru el și să angajeze pentru el, întocmai ca și pentru ceilalți arestați, advocați pentru a-l apăra, și un trimis special a fost trimis la el cu această propunere. Aceasta s'a făcut pentru că ei au fost mai demult frați împreună în Domnul. Propunerea însă a fost respinsă cu asprime; acest arestat a trebuit să depună apoi numai o cauțiune neînsemnată și după aceea n'a mai fost adus niciodată înaintea judecării; s'a văzut de asemenea și aceea cum s'a sfătuit el și complicii săi din clasa Dalila cu reprezentanții guvernului în timp ce desbaterile procesului împotriva clasei Samson erau în curs.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. După Isaia 12:5, ale cui sunt cuvintele de identificare și aprobare cu cari se începe acest capitol? Ce mare este așa dar recomanțarea rostită în acestea? Cine este robul sau servul amintit aici, și care este marea cinste dată lui? Din ce motiv i s'a dat această onoare mare?

Alin. 2, 3. Cine este robul amintit în Isaia 12:19. Explică în ce înțeles este „orb”. Arată ce regulă a lui Dumnezeu este fixată în aceasta.

Alin. 4, 5. Arată motivul pentru ce a fost Samson obiectul unei critici aspre. Arată dacă el sau alții cari au fost întrebuițați de Iehova pot fi criticați cu răutate de oameni. Cum trebuie să privească imperfecțiunile și greșelile lor aparente?

Alin. 6—9. Cine a fost Dalila? Cum a „adormit” „Dalila”, în împlinirea scripturii din Judecătoarii 16:19, pe „Samson” „pe genunchii ei”? Cum a chemat un om și l-a pus să radă părul lui Samson?

Alin. 10—16. Arată împrejurări și fapte în cari versetele 20 și 21 s'au împlinit. Ce arată aici că în acest punct Dumnezeu a fost supărat pe Samson sau clasa Samson?

S T U D I U

REVISTA „Turnul de Veghere” a fost rugată să răspundă la întrebarea următoare spre folosul acelor care doresc să fie în armonie cu Domnul și lucrarea sa aici pe pământ: „Care este legătura potrivită între rămășița și Ionadabi în cazurile când există împrejurări ca următoarele?”

„Când unșii sunt foarte puțini în comparație cu numărul Ionadabilor? Când într'un grup de doisprezece sau douăzeci de vestitori nu există numai un singur frate care declară a fi uns? Când într'un grup mare de bărbați și femei, singura sau singurele cari susțin a fi unși sunt femei? Când într'un astfel de caz afară de aceasta surorile sunt bătrâne și nepuținicioase? Când singurul uns sau pușinii unși cari se află în grup sunt străini și numai cu greu se pot exprima în limba engleză, în timp ce în acelaș grup se află mai mulți Ionadabi cari vorbesc limba engleză? Când grupul de Ionadabi nu rabdă persoana poruncitoare a singurului frate care există, care susține a fi uns, și nu vrea să lucreze cu el împreună fiindcă acel străin se poartă cu ei ca o slugă la cai? Când un om bătrân numai pentru că declară a fi uns ține în mână sa toate aranjamentele serviciului și conducerea adunării, în timp ce există Ionadabi mai tineri și mai capabili cari ar putea face să se deie o mărturie mai intențivă, dar cari trebuie să fie mulțumiți cu fratele bătrân?”

Răspuns: Sfânta Scriptură arată clar că Iehu a fost trimis de Iehova să conducă carul și că Ionadab la invitarea lui Iehu s'a urcat la el în car. Aceasta nu înseamnă că Ionadab ar fi căutat să devină conducătorul carului sau că între el și Iehu ar fi fost ceva neînțelegere; dimpotrivă, ei au călătorit împreună în armonie. Ilustrațiunea Scripturii cu privire la acest lucru este foarte clară.

Scopul principal al tuturor adunărilor pentru studiul Cuvântului lui Dumnezeu ar trebui să conste din aceea de a stabili voința lui Dumnezeu așa după cum este scrisă în Cuvântul său. Când grupul a existat de un timp oarecare și între aceia cari iau parte la adunarea pentru studiu sunt unii despre cari se știe că au calitățile cerute de Scriptură pentru a putea fi conducători adevărați, așa după cum este arătat de apostolul Pavel în 1 Timotei 3:1—7, atunci toți cei prezenți cari declară că s'au consacrat pe deplin pentru a face voința lui Dumnezeu, să aleagă din mijlocul acela cari au calitățile cerute de Scriptură, după cum s'a amintit mai sus, un conducător și alți slujitori.

Nimeni să nu cugete despre sine că el ar fi singurul uns al Domnului și de aceea și singurul care este potrivit a fi conducător al grupului. Dacă el are într'adevăr calitățile cerute de Scriptură și spiritul Domnului, atunci ceilalți membri ai grupului cari au o dorință sinceră să facă voința lui Dumnezeu vor vota bucuros pentru el ca conducător al adunării pentru studiu. Dacă cineva s'ar pune pe sine după bunul plac al său conducător al studiilor sau conducător al grupei, ar lucra foarte greșit.

Dacă într'un grup nu se găsește niciun om, adică

nimeni de genul bărbătesc, care are calitățile amintite în textul de mai sus, să fie ales altceva din grup în acest scop, unul care are și manifestează spiritul Domnului și pare a fi capabil a conduce o adunare pentru studiu. El poate fi ales ca să prezideze adunările pentru studiu și să pună întrebările și să aibă grijă ca cu ocazia discutării lor să domnească ordine.

Să nu se aleagă vreo femeie ca să conducă o adunare pentru studiu unde sunt câțiva bărbați în grup cari ar putea conduce o astfel de adunare. Nimeni care vorbește rău englezește și greu de înțeles să nu fie însărcinat cu conducerea unei adunări pentru studiu. Dacă cineva are îndrăzneala să facă pe stăpânul, să nu fie ales pentru conducerea studiilor.

Ar fi cu totul necuviincios pentru cineva, fie bătrân sau tânăr, să-și ieie asupra sa după bunul plac al său răspunderea să conducă toatecele sau numai ceva într'un grup sau să prezideze o adunare pentru studii, fără să fi primit mai întâiu consimțământul majorității celor prezenți. De asemenea să nu fie ales nimeni ca conducător care susține că el este singurul care este capabil să facă lucrul acesta. Chiar și dacă ar susține că el este singurul care a primit ungerea dela Domnul, aceasta totuși nu este o dovadă definitivă. Grupul are de decis dacă el arată spiritul Domnului sau nu. Este o concluziune cu totul greșită de a cugeta că cuiva trebuie să i se deie precădere de către alții deoarece a fost mult timp în adevăr. Dacă cineva vrea să fie pus ca conducătorul unei adunări pentru studiu, atunci trebuie sau mai binezis a trebuit să dovedească că are spiritul Domnului și a trebuit să arate că este prietenos și plin de atenții și se poartă drept cu frații săi.

Unde un număr de persoane se întrunesc cu dorința sinceră să cerceteze în Cuvântul lui Dumnezeu și să-l înțeleagă, n'ar trebui să fie greu de a alege pe cineva care ca conducător pune întrebările și ține ordine fie acesta un uns sau un ionadab. Desigur că cu ocazia alegerilor, un membru de al rămășiței unse trebuie preferat; dacă însă grupul nu poate vedea și înțelege că cel pus ca conducătorul sau președintele adunării este de fapt și într'adevăr un copil al lui Dumnezeu, atunci să nu fie siliți să-l primească. Fiecare din clasa templului se va strădui să trăiască în pace cu alții și să susțină pacea și ordinea între frații săi. Fiecare care este cu bunăvoință față de Dumnezeu și vrea să-l asculte va lucra în acelaș fel.

Dacă majoritatea unui grup este de părerea că niciunul dintre cei prezenți n'a dat dovada că aparține rămășiței unse, atunci să fie ales fratele a cărui cugetare este mai aproape de spiritul Domnului Isus Christos și al apostolilor săi.

În această legătură este foarte la loc de a zice că cei trimiși de Societate ca reprezentanții săi sunt instruiți să se poarte nepărtinitor și drept cu frații lor. S'a raportat că unii cari au fost trimiși ca re-

prezentanți ai Societății, zic câteodată persoanelor prezente: „Faceți cum vă spun sau cărați-vă”. Cine întrebuințează un astfel de mod de a vorbi face aceasta împotriva voinței Societății, și desigur o astfel de purtare este contrară spiritului Domnului. Societatea nu aprobă pe nimeni care arată un spirit arbitrar și dictatorial: așa dar fiecare care arată un astfel de spirit nu este un reprezentant al Societății deși susține a reprezenta Societatea.

Toți să se gândească la aceea că potrivit va face tot ce-i stă în putere ca să desbinez pe poporul Domnului, și singura cale pe care i se poate împotrivi cineva este de a lucra așa după cum ne învață Domnul. Lucrul principal este iubire, și iubire înseamnă o dorință dezinteresată de a face bine altora, nu însă de a umbla după înălțare de sine. Țineți totdeauna în minte marea poruncă: a iubi pe Dumnezeu din toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea și pe frații tăi ca pe tine însuși; și dacă se va urma această regulă de purtare, va domni pace între toți aceia cari cercetează în Cuvântul Domnului.

Din când în când ni se raportează că unii conducători de lucru locali cari au fost numiți de Societate încep să se poarte ca stăpâni sau dictatori. O astfel de purtare este cu totul greșită. Conducătorul de lucru trebuie să se țină în mod strict de obligațiunile sale, și ele se compun din organizarea lucrătorilor și a teritoriului de lucru, împărțirea teritoriului de lucru la lucrători, mergerea cu lucrătorii pe câmpul de lucru, conducerea lor și darea unui exemplu prin aceea că el însuși ia parte cu energie la lucrul de mărturie. Cine voiește să fie plăcut Domnului se va strădui să facă lucrul Domnului și să nu se înalțe pe sine însuși.

Când se ține o adunare pentru serviciu, conducătorul de lucru să prezideze adunarea deoarece el a fost ales pentru oficiul acesta. Să nu țină o cu-

vântare și să nu permită nimănui să răpească timpul cu vorbiri lungi. Atențiunea grupului să fie îndreptată asupra foii editată de Societate și numită „Instructor”. Cuprinsul și scopul ei trebuie explicat și unde este de lipsă o discuție a conținutului să se și facă. Să nu se risipească timp cu povestire de experiențelor personale, ci timpul să se întrebuințeze la cumpănirea mijloacelor și căilor pentru făcerea lucrului cu succes mai mare. S'a raportat Societății că o adunare pentru serviciu se ține adeseori în felul acesta: primele 30 minute sunt ocupate de cuvântarea conducătorului de lucru, după aceea urmează un alt frate cu o cuvântare de mai multe minute, apoi se ține o cuvântare cu aparatul de vorbit iarăși urmată de o altă cuvântare ținută de către unul din frații prezenți. A ținea în felul acesta o adunare pentru serviciu nu este nicidecum folositoare pentru înaintarea intereselor serviciului Domnului. Frații să țină mereu în minte că Dumnezeu a ales din lume un popor pentru numele său, și că el i-a însărcinat să vestească numele și împărăția lui Ziua vorbirilor fără rost a trecut. Nu mai este timpul de a asculta explicații sau cuvântări lungi sau „experiențe” nefolositoare pe care a făcut-o cineva în ce privește părerile sale despre o scriptură deosebită. O adunare pentru serviciu trebuie ținută în întregime în interesul serviciului. Dacă se doarește ca cineva să țină o cuvântare scurtă despre serviciu, aceasta să nu țină mai mult de cinci minute și să nu fie mai mult de trei vorbitori pentru întreaga durată cât ține o adunare pentru serviciu. Dacă fiecare dintre vorbitori se concentrează asupra unui punct folositor al serviciului, din aceasta poate reieși un lucru bun. Domnul hrănește pe poporul său prin revistă și nu prin vorbiri fără rost.

(W. T. din 1 Decembrie 1935).